

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de treiori 30 fil.,
rândul cu litere garmond.

Nr. 4352 Școl.

Notificare oficială.

Domnul ministru reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu datul 23 Iunie 1914 Nr. 67,766/1914 a stabilit pentru elevii greco-orientali dela școalele medii neromâne următoarele zile de sărbătoare, în cari elevii sunt dispensați dela cercetarea școalei:

1. Ziua 1 de Crăciun.
2. Ziua 2 de Crăciun.
3. Ziua Botezului Domnului.
4. Ziua 2 de Paști.
5. Ziua 2 de Rosalii.
6. Ziua Înălțării Domnului.

Aceasta se aduce la cunoștință publică spre stirea celor interesați.

Sibiu, 29 Aprilie 1915.

Consistorul arhidiecezan.

Criză în Italia.

Sibiu, 17 Maiu n.

Aveam în Europa o triplă-alianță și o triplă-întălegere. Alianța era mai veche, întălegerea mai nouă. Alianța se bazea pe convenții scrise și bine precise, întălegerea numai pe promisiuni reciproce, făcute cu graiul. Când a isbucnit răsboiul ni-a fost dat apoi se vedem, că cei din tripla-întălegere sunt într-un adevărat solidari, pentru că toate puterile care formau tripla-întălegere au intrat în foc pentru realizarea planurilor împreună stabilite, pecând tripla-alianță s-a redus numai la o dublă alianță. A treia putere din alianță, Italia, a declarat din capul locului, că ea nu se simte îndemnată să sară întru ajutorul aliatelor sale (Austro-Ungaria și Germania), fiindcă nici una din aliate nu e atacată, ci ele atacă, iar contractul aşa sună, că Italia are să le dea ajutor numai atunci când vor fi atacate.

S-a primit de bună din partea Germaniei și a Austro-Ungariei aceasta explicație forțată a convenției, care există de treizeci și trei de ani între puterile din tripla-alianță, și puterile centrale s-au împăcat cu ideea, că Italia are să rămână neutrală. N-au căutat nici să o capaciteze, nici să o constrângă să-și împlinească datorințele de aliată.

Dar aceea ce n-au făcut puterile centrale, au făcut puterile din tripla-întălegere: diplomația franceză, engleză și rusă. Au căutat adeă se înduplice pe cei dela conducerea Italiei și să-i lege prin promisiuni posibile și imposibile, ca se iasă din neutralitate și să intre în răsboiu, alătura cu tripla-întălegere, deci în contra aliatelor ei proprii!

Se pare, că se ajunsese la un perfect acord în privința aceasta între puterile din tripla-întălegere și guvernul italian, presidat de domnul Salandra. De altă parte apoi, opinionea publică, prostă cu promisiuni nerealisabile, reclama mereu răsboiul în contra Austro-Ungariei, prin orașele mari italiene. Curentul dușmănos față de monarhia noastră creștea me-

reu și se aștepta acum în fiecare moment începerea ostilităților în contra Austro-Ungariei, pentru a i se lăsi și incorpora la Italia, spre a se face și acolo «întregirea neamului», nici mai mult nici mai puțin decât: Trientul, Triestul, Fiume și Dalmatia, astfel, că marea adriatică se fie întreagă numai a Italiei și toate țărurile locuite și numai în parte de Italiani se fie incorporate la Italia.

Când erau însă mai încordate lucrurile și guvernul italian era gata să facă pasul cel mai nesocotit și mai fatal pentru țara întreagă, se declare răsboiu monarhiei noastre, — a eșit pe plan marele bărbat de stat italian Giolitti și a început să abată opinionea publică italiană îărăși la calea cea bună și folositoare intereselor statului italian: la politica de pace, de neutralitate. Si cum în camera italiană, domnul Giolitti are majoritatea voturilor pe partea sa, — guvernul presidat de domnul Salandra n'a mai așteptat întrunirea camerei, care avea să se facă în 20 Maiu, ziua în care s'a legat, înainte cu 33 de ani, contractul de alianță cu Germania și Austro-Ungaria, ci Joi seara, la orele 7, și-a înaintat demisia.

S'a retras deci guvernul italian, care era prea angajat față de puterile din tripla-întălegere, iar locul seu îl va lua acum, probabil, un guvern, care va să-și dea bine seama de situație, dar și de datorințele pe care le are Italia față de aliatele ei, și care nu sunt nici decum acelea, de a conspira, cu dușmanii împreună, în contra lor. Intorsatura pe care au luat-o lucrurile în Italia nu poate deci decât să ne bucure, chiar și pentru aceea, pentru că ea înseamnă o nouă înfrângere pentru tripla-întălegere.

Dela dieta țării. În ședințele de Luni, Marți și Mercuri ale dietei ungare a fost discutat proiectul de lege despre pedepsirea abusurilor sevărșite în jurul lăzilor pentru armată. Legea a fost votată, decretându-se în ea, că are să fie aplicată și cu privire la delictele, ori crimile, sevărșite în jurul lăzilor pentru armată înainte de aducerea legii. Momente mai însemnante în aceste sedințe au fost următoarele: Anunțarea făcută din partea președintelui, că deputatul guvernamental Constantin Burdă, ales în cercul Caransebeșului, și-a depus mandatul. Interpelarea deputatului Rakovszky István, în chestdia situației în politică esternă, la care ministrul-preserved Tisza a răspuns numai decât, că nu afă de potrivit momentul pentru a face declarații în direcția aceasta. Interpelarea deputatului Vázsonyi în chestdia arestării generalului Auffenberg, fost ministru de răsboiu, pentru iregularități mai vechi. Nu s'a dat răspuns la interpelare. Vineri s'a discutat în dietă legea despre confiscarea averilor trădătorilor de patrie. A fost votată, cu mici modificări. Cățiva deputați din opoziția maghiară au combatut legea aceasta cu puternice argumente, dar fără succes. Dintre deputații naționaliști români nu și-a spus nimere asupra ei cuvântul de condamnare. Sâmbătă s'a discutat proiectul de lege despre prelungirea legii referitoare la judecătoria curială în chestii de alegere. Ședința proxima se ține astăzi, Luni.

Tările monarhiei noastre.

II.

Prin mijlocul Austro-Ungariei curge dela vest la est Dunărea, cel mai frumos și mai însemnat fluviu al Europei, iar celealte ape curgătoare, afară de câteva, sunt afluenți de ai marelui fluviu, așa, că toate văile se deschid către câmpii centrale.

Austro-Ungaria are păduri, fânațe și imașuri la munți, vii și pomi roitori pe dealuri, cereale pe câmpii. Mine bogate se găsesc în Bohemia, Moravia și Transilvania, mai puține în regiunea Alpilor. Cu alte cuvinte, Austro-Ungaria este înzestrată de natură cu toate bogățiile naturale necesare omului, așa că ea poate fi o țară agricolă și industrială.

Dar dacă din punct de vedere fizic Austro-Ungaria este o singură țară, ea n'a format nici odată o unitate etnografică. În vechime, basinul mijlociu al Dunărei era locuit spre est de triburi scitice și tracie, iar spre apus de populații germanice și galice. La inceperea evului mediu au trecut prin această țară o mulțime de popoare uralo-altaice, și tot atunci s'așezat aice numeroase triburi slavone. După alungarea Avarilor de Carol cel Mare (800 d. Cr.), slavonii rămân aproape singuri stăpâni pe întregul bazin mijlociu al Dunărei și peninsula balcanică, așa că Daco-Romanii formau o mică insulă în mijlocul oceanului slavon. Din fericire pentru neamul românesc, Marele împărat al Francezilor a înființat Marea de Ost, pe cara a colonizat-o cu Germani, iar aceștia au pus cu încetul stăpânire pe toate văile Alpilor, unde au asimilat pe Slavoni.

Pe la sfârșitul veacului al IX-lea vin Ungurii dinspre răsărit și se stabilesc în România, asimilând pe toți Slavonii de acolo.

Cu chipul acesta România, Unguria și Germania rup massa cea compactă a Slavonilor, despărțindu-o în două: Slavii de nord și Slavii de sud. Așezarea Ungurilor în Panonia prin urmare a fost un mare bine pentru neamul nostru, căci fără dănsi Români din Dacia ar fi fost complet asimilați de Slavoni.

Astăzi se găsesc în Austro-Ungaria cinci națiuni mai însemnate, și anume: Români, Unguri, Nemți, Cehi și Croați. Aceste popoare sunt deosebite prin origine, limbă și chiar religie, însă ele sunt menite să trăi împreună, din cauză, că *au interese comune*. În adevărt, locuitorii din văile munților și de pe platouri au nevoie de a ești la orașele din câmpie, spre a-și desface produsele lor și a se aproviza cu cereale, iar cei dela să se trebue să se îndestuleze dela cei din târzi cu lemn, produse animale și industriale. Toți au nevoie de a călători pe Dunăre și afluenții ei dela o provincie la alta, sau de a ești din țara lor către Marea Neagră. De asemenea toți au nevoie de a trece peste mun-

ți și podișurile dela sud spre a ești la Marea Adriatică.

Cu alte cuvinte, naționalitățile din Austro-Ungaria sunt nevoite de a trăi împreună. Acest mare adevăr a fost priceput de toți organizatorii de state din basinul mijlociu al Dunărei.

Primele state înjgebate în Austro-Ungaria de astăzi, după retragerea Avarilor, au fost organizate de către Slavoni și Români. Astfel erau mici principate din Dacia și cele două Croații: una în Panonia și alta în Dalmatia, cari mai târziu au fost cucerite de Unguri. După moartea lui Carol cel Mare se ridică Moravii, cari în scurtă vreme ajung săpânoitori peste Bohemia, Panonia și Silezia, iar dominația lor este nimicită de către Germani. Cehii din Boemia supun la rândul lor Moravia, Austria și celealte provincii din regiunea Alpilor. Însă ei sunt bătuți de Rudolf de Habsburg, împăratul Germaniei, care pune săpâniere pe toate provinciile austriace. De aici se vede, că Slavonii și-au dat toate silințele pentru a pune săpâniere pe basinul mijlociu al Dunărei, dar n'au reușit, din cauza Ungurilor și a Germanilor.

Ungurii, stabilindu-se în Panonia, înțeleg îndată, că nu vor putea trăi aici în liniste, dacă nu vor fi săpâni peste Ardeal; de aceea încearcă săptămâna luptele pentru cucerirea principatelor româno-slavone din Dacia, pe urmă supun Croația și Dalmatia, spre a-și deschide un drum către Marea Adriatică. Mai târziu cuceresc Bosnia, Serbia și Moravia, ajungând astfel săpânoitori peste întreg basinul mijlociu al Dunărei. Ba încă ei încearcă de a supune chiar principatele românești dintre Dunăre și Carpați, dar fără succes. Acest mare stat unguresc este nimicit de Turci (1526) și atunci se formează trei Ungarii: una la vest, sub Austriaci, alta în mijloc, — pașalâcul dela Buda, — a treia la est, — principatul Transilvaniei.

După desființarea Ungariei, Petru Rareș încearcă de a cucerii Ardealul și bate pe Nemți la Feldioara, însă el este împedecat de către Turci. Mai fericit decât acesta a fost Mihai Viteazul, care isbuti pentru o clipă a supune Ardealul și Moldova dominației sale, înfăptuind astfel România Mare (1600). Însă eroul dela Călugăreni este ucis la Turda și opera lui nimicită.

După moartea lui Mihai Viteazul Germanii intră în luptă cu Turci pentru cucerirea Ungariei centrale și răsăritene și după mai multe răsboiuri reușesc a-și întinde dominația lor până la Sava, Dunăre și Carpați orientali, iar în inceperea secolului al XVIII supun chișinău Serbie și Oltenia.

Izgoniți de aici de către Turci, ei nu-și pierd speranța de a se întinde către est, și de aceea, pe la sfârșitul acelui secol, trec peste Carpați, anexând Galicia și Bucovina, însă mai departe n'au putut să ajungă valurile cotropiere germanice.

Năzuințele Germanilor de a se întinde prea mult către est au fost

fatale imperiului german. În adevăr, după lupte secolare, Germanii au reușit a supune dominației lor multime de popoare din Europa centrală, fără a le desnaționaliza. Cu chipul acesta ei au pregătit singuri descompunerea împărăției lor.

In a doua jumătate a secolului trecut «Sfântul imperiu roman» s'a desfăcut în trei state, și anume: Germania, Italia și Austria. Primele două state s-au constituit pe teritoriile locuite de marea majoritate a Germanilor și Italienilor, pe când Austria s'a format din țările cucerite în ultimii secoli. De aceea urmează, că Germania și Italia sunt state naționale, pe când Austria este un conglomerat de naționalități. Această împrejurare ne explică, pentru Habsburgii s-au văzut nevoiți să împărți monarhia rămasă sub dominația lor în două state: Austria și Ungaria.

De aici se vede, că Austro-Ungaria de astăzi este un stat nou, format din provinciile orientale ale vechiului imperiu german, care a dispărut. Dinastia domnitoare din această monarhie însă este veche, deoarece este tot aceea ce domnea asupra sfântului imperiu înainte de descompunerea lui. Această monarhie se asemănă foarte puțin cu vechea Austria, care era considerată ca un domeniu al casei de Habsburg și se guverna în mod absolut. Austro-Ungaria de astăzi este o monarhie constituțională, bine guvernată și administrată, având funcționari instruiți și cinstiți, armată bine organizată, agricultură înfloritoare, industrie activă, comerț minunat. Se înșală deci acei ce cred, că Austro-Ungaria este o monarhie bătrână și bolnavă, ca imperiul otoman. Ea se poate transforma și reorganiza, dar *nici odată nu va dispărea dintre statele europene*.

Intrarea Austro-Ungariei în răsboiu.

(Urmare).

Puterea armată a Rusiei cuprinde numai ca trupe din linia primă 79 divizii de infanterie și țintași, și afară de acestea aproape 35 divizii de rezervă, cari sunt a se pune negreșit pe aceeași treaptă cu cele din linia primă. Dacă subtragem puterile cari fură lăsate întâi la celelalte frontiere, mai pe urmă însă fură reduse considerabil, îi mai rămâneau Rusiei cel puțin 100 divizii pentru răsboiul european, fără să socotim cele 40 divizii de gloași, din cari părți considerabile sprijineau armata din camp, precum s'a dovedit mai târziu. Dată fiind întinderea mare a împărăției rusești, a trebuit un timp mai lung până să strâns această putere uriașă la marginile din vest; cu 80 divizii din linia primă și a două trebue însă să se socotească puterea armată, care putea să fie gata de luptă în fază întâia a răsboiului, multădată îngărmădirii mari de trupe în Rusia vestică.

Dacă s'a putut presupune, că puterile germane în Prusia șestică — inclusiv miliția teritorială — constând din circa 15 divisiuni, ar putea lega 20 dușmane, atunci rămâneau 60, cari au trebuit ocupate și legate prin ale noastre 38 divisiuni. Raportul neegal s'a mărit încă prin faptul, că divisiunile rusești de infanterie cu câte 16 batalioane au fost considerabil superioare ce privește infanteria față de ale noastre, cari dispun în mediu numai de 13 batalioane, în ce privește însă artleria de odată și jumătate de ori mai tare, și prin faptul, că infanteria rusească a fost ajutorată prin o superioritate covârșitoare de cavalerie, 39 de divisiuni de cavalerie, față de 11 ale noastre.

Dușmanul acesta, superior așa de mult la număr, avu încă avantajul configurației frontierei. În nordul, nordostul și estul Galiției știce și

Bucovinei au putut Rușii să se adune, după cum se părea, decât să se închidă, pentru a strivi armata austro-ungară mai mult decât cu a treia parte mai slabă decât a ei.

De a se subtrage pericolului acestuia prin evitarea spațiului primejdios și de a căuta un echilibru parțial al puterilor prin atașarea la segmente favorabile de apărare, situate mai dinapoi, nu era posibil din cauza rolului, care-l avu Austro-Ungaria în răsboiul cel mare, ca scutul dosului german. Însă nu era iertat nici decât a concede dușmanului toată libertatea acțiunii, voiajă noastră a trebuit să fie dictată. Dacă am fi arătat numai o atitudine de apărare, atunci el ar fi putut după plac, sau desvolta superioritatea sa, strângându-ne la aripele noastre, sau de a ne ocupa cu puteri aproape egale și de a ne lega astfel, pentru a putea năvăli cu restul trupelor nestingherit în Germania.

Armata noastră din nord a trebuit deci să pornească ofensiva. Astă a putut fi executat numai în modul acesta, ca o parte din puterile noastre să se poate de mare să atace căt se poate de iute grupurile rusești, cari erau în stadiu de grupare, pentru a le bate, pecând partea ceealaltă să opreasă celelalte grupuri, până ce puterea principală a putut să se îndrepte după o victorie câștigată și în contra acestora. Ca grup, în contra căruia era de îndreptat primul atac, venea în considerare numai acela din nord, între Vistula și Bug, căci înaintarea lui, dacă ne-am fi îndreptat noi eventual întâi spre grupul din est sau nord-est, ar fi tăiat după un timp relativ scurt toate comunicatiile căilor ferate ale puterilor noastre principale, cari duc spre vest, ar fi depărtat puterile noastre chiar dela centrul monarhiei și imperiului german și le-ar fi silit să se retragă până la Carpații răsăriteni. Mai departe promitea o înaintare spre nord ușoară cea mai efectivă a puterilor relativ slabe germane, cari apărău Prusia șestică, dacă dușmanul, ceeace nu era de așteptat, s'a îndreptă cu o putere mai mare pe terenul acesta al răsboiului.

Iuțeala cu care a fost executată mobilisarea și transportul bine mediat în spațiul de adunare, ușoră decisiunea îndrăzneață de a ataca foarte iute spre nord. În 20 August, numai 17 zile după începutul mobilizării generale, trei armate din cele patru destinate pentru Galiția fură adunate deja în liniamente principale. Două din ele erau să înainteze între Vistula și Bug, a treia avea menirea de a opri pe inimicul, care venea din nord-est și ost peste Radziechów, Brody și Tarnopol. Pentru dânsa era destinață ca ajutor armata, care venea ca ultimă.

S'a putut vedea mai târziu, că Rusia a preparat deja de mult mobilizarea, ascunzând foarte îscusit măsurile sale, astfel, că ordinul de mobilizare nu era decât ultimul act formal pentru armata destinată pentru camp. Deja foarte de vreme, îndată după primele pașuri amenințătoare în favorul Sârbiei, au fost adunate grupele mai mari de trupe cu tot efectivul de răsboiu spre frontiera Galiției. Era de multădată întrebuintări repezi și îscusite a trupelor noastre, destinate pentru scutul frontierei, că toate încercările de a stingheri adunarea trupelor noastre după planul întocmit au fost nimicite. Si recunoașterea prin aviatorii noștri bravi, începută în 14 August, ajutorată a două zi prin cavaleria noastră, care n'a zăbovit să treacă într-un mod serios liniiile bine orga-

nizate dușmane de asigurare, ni-a adus doavădă, întrucât a fost posibil de a clarifica situația la dușman, că adunarea Rușilor a fost cu mult mai progresată decât să a putut aștepta la o dezvoltare normală a evenimentelor.

(Va urma).

Răsboiul.

Infrângerea Rușilor în Galiția de vest e cu mult mai mare decum se credea la început. Situația ni-o prezintă în adevărata ei lumină următorul comunicat oficios, trimis dela carierul general:

«Victoriile eluptate de trupele aliate, germane și austro-ungare, în Noemvrie și Decemvrie, în luptele la Lodz și Limanova, au silit frontul de atunci rusesc din Polonia și Galiția de vest să se retragă pe o întindere de aproape 400 kilometri. S'a lovit atunci planuită intrare a dușmanului în Germania de probata putere de luptă a credincioaselor trupe aliate.

Din Ianuarie 1915 până la mijlocul lui Aprilie zadarnic au folosit Rușii preputerea lor numerică spre a invada peste Carpați în Ungaria. Planul acesta a remas cu totul neisbutit, dar legat de perderi enorme. A sosit apoi momentul, ca trupele unite din ambele imperii să înfrângă pe dușman prin un atac comun. Invadarea dela Tarnov și Gorlice nu numai că a curățit Galiția de vest de dușman, ci a făcut se cedeze și întregul front dela Nida și din Carpați.

Folosindu-se de primul succes, trupele victorioase au bătut în zece zile de răsboire armata a treia și a opta rusescă până la nimicire, au parcurs terenul dintre Dunajec și Beskizi până la San, recucerind 130 de kilometri din teritorul patriei. Pradă bogată a căzut în mâinile învingătorilor. Suma prisonierilor aparținători diferitelor armate, pe cari i-au făcut ai noștri din 2 până în 12 Maiu după ameaș, se urcă la 143.000. Am luat apoi 100 tunuri și 350 mitraliere. Mai sunt însă de adăugat cei surprinși în urma evenimentelor, cari au perdu legătura cu trupele aflătoare în retragere și acum pribegesc prin pădurile Carpaților. Astfel s'a predat Joi staboul întreg al diviziei rusești de infanterie numărul 48, cu generalul de infanterie Kordilow, trupelor noastre, la Oderșova, aflându-se în dosul trupelor noastre. Gradul sdruncinării dușmanului luat la fugă îl ilustrează faptul, că corpul nostru de armată numărul 9 a capturat în cele din urmă trei zile soldați amestecați între olală și aparținători la 51 regimente rusești. Armament și rezerve adunate de dușman de luni de zile, munitii și tot felul de material de răsboiu, în urma grabnicei noastre înaintări a remas în stațiunile rusești de etapă și acum va putea fi adunat de noi.

Dela Vistula la nord trupele austro ungare au înaintat spre Stopnica, iar trupele germane au ocupat capitala de guvernament Kielce. La est dela pasul Uzsok au luat trupele germane și honvezii cu asalt mai multe înălțimi dela Ruși. Au înaintat până la Turca, făcând 4000 de prizonieri. Atacul se dă aci în direcția spre Scoble.

Din alte comunicate oficioase afilam, că trupele noastre și cele germane au recucerit dela Ruși orașele Rzesov, Lisko, Sanok și Dinov, și se apropie de cetatea Przemysl, iar Rușii se retrag spre Lemberg. În Bucovina însă se pare că au primit Rușii trupe numeroase ajutătoare, căci ai noștri s'a retras din Zalescyk, iar Rușii au înaintat până la Mahala.

Ultimele știri apoi ne spun, că trupele germane și austro-ungare au mai recucerit dela Ruși orașele galiciane: Jaroslau, Stari-Sombor, Dobromil și Dorislav și că unele din ele

au ajuns până la fortificațiile cetății Przemysl. În Bucovina atacurile rusești au fost respinse, iar în Dardanele debarcarea Englezilor n'a succes. S'au înecat 30.000 de Englezi. Pe câmpul de răsboiu din apus situația e neschimbătă.

Mijloacele succesului.

— Tineretului nostru. —

XXXII.

Puterea de sus.

Ca cea din urmă concluziune a studiului nostru am văzut, că *puterea* care se impune și deschide porțile succesului, este *puterea voinții*, care ne face statonici în lucrul început. Această forță, această *voință statonnică și continuă* este *virtutea*. Dar virtutea poate fi curat rațională sau naturală, izvorată din lumina mintii care ne arată ce trebuie să facem. Virtutea însă poate fi și de ordine superioară, luminată de o lumină și mai strălucitoare ce vine de sus.

Considerată dintr'un punct de vedere abstract, s'ar pare, că virtutea naturală ar fi de ajuns, să ne călăuzească pe cărările vieții. Dar experiența zilnică și a tuturor veacurilor dimpotrivă a dovedit, că singură lumina mintii și prea slabă spre a face pe oameni totdeauna și între toate împrejurările cum se cade. Ce ne arată experiența, ne explică în mod satisfăcător filozofia.

Mîntea noastră în cursul vieții se conformează funcțiunilor organice ale imaginării și sensibilității noastre. Ea este ca o lumină ce arde într-o laternă. Încât o privește pe ea poate da lumină suficientă, dar dacă sticla laternei nu este curată, nu poate să ne arate cu siguranță drumul. Avem dar trebuință și de o altă lumină, ce vine mai de sus, de o lumină de caracter superior care să nu fie supusă influențelor imaginării și înimi.

Lumina mintii este pentru noi ca o mică lampă cu petrol, a cărei flacără se stinge la bătaia vântului, dacă o scufundăm în apă ori o ținem într'o atmosferă saturată de accid carbonic.

Dimpotrivă lumina supranaturală este asemenea unei lampe incandescente, care nu se stinge de vânt, nu încrețează de a lumina în apă ori într'un spațiu gol. Această lumină este *credința*, care luminează și călăuzește virtuțile supranaturale, întocmai precum mintea naturală luminează virtuțile curățate naturale și omenești.

Este un lucru în general recunoscut, că tineretul are trebuință de *oarecare credință*, ca să se poată îndrepta cu curaj spre culmile succesului. Are cel puțin trebuință de credință în viitor, de credință în dragoste, de credință în cinstă, omenie și dreptate. Perdere credinței în toate acestea duce la un *pesimism* enervat, la care am făcut deja aluzii mai înainte. Dar această credință nu este de ajuns pentru că în realitate îi lipsește o bază solidă și în stare să reziste la toate loviturile sortii și la amărăciunile desiluziilor.

Nu mai o singură *credință* nu poate fi învinșă; numai o singură *credință* este în stare să reziste victorios împotriva tuturor împotrivilor și să susțină prin urmare în noi statonicia în virtute. Între toate împrejurările. Aceasta e *credința în Dumnezeu*. Aceasta constituie adevărata putere de sus, care ne susține când suntem amăgiți și ne întărește când suntem slabii. Cel ce se lasă călăuzit numai de credință omenească, este expus la mii de amărăciuni, împotriva în sfârșit tot ce este omenesc este trecător și poate da greș în tot minutul. Spre a nu cădeă niciodată trebue să ne împlinămă într'un sol mai adânc și mai firm decât nisipul nestatornic al lucrurilor omenești, trebue să ne punem tot sprijinul în Dumnezeu, pentru că această *credință* este razimul tuturor nădejdilor noastre.

Așa spre a rezista îspitelor amăgiitoare ale sensibilității și vanității, spre a nu alege ca lumină adevărăta lumina mincinoasă a focului bengalic care dă lăcerurilor o coloare ce nu o au în realitate, și preste tot spre a rămâneă statonici în ce am ales odată, este necesară *virtutea supranaturală* luminată nu de minte numai, ci și de *credință*. Si această credință nu se mai razimă numai pe încredere în propriile noastre puteri, nici pe onestitatea oamenilor, ci pe cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta nu are ca jântă finală numai progresul vremelnic și trecător, ci fericirea veșnică, iar față cu aceasta fericirea și succesele vieții nu trebuie să fie altceva decât un mijloc de pregătire.

De aici rezultă, că cea mai sigură, cea mai solidă dintre toate garanțele succesului pentru tineret este sentimentul, spiritul religios. Singură *religiunea împărtășește* virtuților o tărie neclătită. Virtuțile separate de religiune abia merită acest num

Nr. 174/1915.

(73) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh în parohia vacanță de clasa II-a Chișcădaga cu filia Buruene devenită vacanță prin răposarea parchului Nicolae Popoviciu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. cu privire la întregirea dela stat.

Reflectanții la acest post au să așterne cererile de concurs în regulă în terminul fixat subsemnatului oficiu protopopesc având să se prezinte în respectiva comună în vre-o Duminecă sau sărbătoare, pentru a cânta, predica, eventual celebra.

Deva, la 14 Aprilie 1915.

Oficiul protopopesc gr.-or. în conțelegeră cu respectivul comitet parohial.

Dr. Ioan Dobre
protopresbiter.

Nr. 290/1915 protopresb. (74) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III. Boereni, din tractul Cetății-de-peatră, în conformitate cu înaltul ordin Consistorial din 7 Aprilie a. c. Nr. 3390 Bis. se publică concurs nou din oficiu cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele din această parohie sunt cele statorite în coala B. de congruă.

Reflectanții să-și înainteze cererile de concurs cu documentele necesare subsemnatului oficiu în terminul deschis și să se prezinte în biserică de acolo spre a cânta și cuvânta eventual a și oficia, cf. §. 33. din Reg. pentru parohii.

Lăpușul-unguresc, la 13 Aprilie 1915.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român al tractului „Cetatea-de-peatră”.

Andrei Ludu
protopop.**Publicațiune.**

In cărma diviziunii de Haubitz (tunuri haubite) grele Nr. 12 e de dat gunoial dela circa 100 de cai prin contract celui ce oferă mai mult.

Se observă că vre-o 100 de cără s-ar putea duce îndată.

Oferte verbale sunt de făcut până cel mult în 20 l. c. în cancelaria diviziunii de haubite grele Nr. 12 în Sibiu, calea Dumbrăvii Nr. 12.

(72) 1—1

Nr. 3851/1915 Ep. (68) 3—3

Publicațiune.

Pentru trebuințele seminarului Andreian se cere în cursul anului școlar 1915/1916 120 stângini lemne de fag neplutite, de prima calitate, care vor trebui aşezate în curtea seminarului la 15 iulie n. a. c.

Ofertele să se înainteze la consistorul arhidiecezan până la 1 iunie 1915.

Sibiu, din ședința senatului episcopal, întâia la 18 Aprilie 1915

Consistorul arhidicezean.

Nr. 202/1915. (71) 2—3

Concurs.

Cu provocare la ordinul Ven. Consistor din 24 Februarie a. c. Nr. 1783 Bis. pentru întregirea parohiei de cl. II Feneș, protopresbiteral Abău, se publică nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele impreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotației dela stat.

Ceice doresc a ocupa acest post să-și înainteze petițiile instruite conform legilor din vigoare acestui oficiu în terminul arătat și pe lângă prealabilă încreștere a subsemnatului se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică spre a cânta, cuvânta eventual celebra.

Abrud, 1 Aprilie 1915.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român al Abrudului în conțelegeră cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu
protopresbiter.**ICOANE SFINTE**

- I.
 Adormirea Maicii Domnului
 Bunavestire
 Nașterea Domnului Iisus Christos
 Fuga la Egipt
 Iisus în biserică de 12 ani
 La nunta din Cana
 Iisus pe mare
 Invierea lui Lazar
 Schimbarea la față¹
 Răstignirea lui Iisus Christos
 Punerea în mormânt
 Invierea Domnului
 Înălțarea — Florile
 Tăerea împrejur
 Nașterea Maicii Domnului
 Pogorârea Duhului sfânt
 Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
 Grigorie, Vasile și Ioan
 Adormirea sfintei Ane
 Afarea capului sf. Ioan Botezătoru

pictură de mâna în ulei, pe pânză, în oricare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

II.

- Iisus pe Cruce
 Înălțarea sfintei cruci
 Ilie prorocul în carul de foc
 Tăierea capului sfântului Ioan
 P. Grigorie teologul
 Sf. Vasile

III.

- Botezul Domnului
 Constantin și Elena
 Sfântul Dumitru călare
 Sfântul George
 Maica Domnului
 Petru și Pavel
 Arhanghelii Mihail și Gavril
 P. Ioan Gură de aur
 PP. Ioachim și Ana

IV. Librăria Tipografiei arhidicezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

- Arhangelul Mihail
 Gavril
 Apostol ori-care
 Domnul Christos
 Iisus în muntele Măsliniilor
 Sfântul Dumitru
 Sfântul George
 Ilie Prorocul
 Ioan în pustie
 Sfântul Nicolae
 Simeon
 Andrei
 Evangelistul Ioan
 Luca
 Marcu
 Mateiu
 Prorocul Zaharia
 Apostolul Iacob
 Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.				
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.				
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100
foarte fine Cor.	39·20	44·80	58·80	81·20	106·40	35—	40·60	51·80	70—	89·60	30·80	37·80	46·20	61·60	78·40	28—	34·60	42—	56—	70—
fine . .	26·60	29·40	46·20	56—	72·50	23·10	27·30	40·60	49—	65·80	20·30	23·80	35—	43·40	60·20	18·20	21—	30·80	39·20	56—
simple . .	14—	16·10	18·20	26·50	36·40	12·60	14—	16·10	23·80	32·20	11·20	11·90	14—	21·70	29·40	9·80	10·50	11·90	9·60	26·60

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se face numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tînichea și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru prapor din orice fel de materii și de orice coloare pe lângă condițiile cele mai favorabile